PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXIV – Nr. 8757 | 4 PAGINI – 30 BANI | Vineri 13 ianuarie 1978

Tribuna experienței pozitive

PROGRESUL ÎN DOTAREA MATERIALĂ SE CERE LARG VALORIFICAT PRIN INIȚIATIVE EFICACE

Ce a întreprins în acest domeniu C. J. E. F. S. Timiș

O vizită cît de sumară în perimetrul sportiv al orașului de pe Bega ne dezvăluie astăzi un imens progres în domeniul dotării materiale. Timișoara de azi are splendide baze sportive, destinate practicării exercițiilor fizice, sportului de masă și de performanță, de la impunătoarea sală Olimpia pînă la ingeniosul complex sportiv al Circumvalațiunii (unde s-au valorificat cu mult simț gospodăresc spații cu altă destinație inițială).

Față de creșterea marcată a numărului de terenuri, de săli de sport și bazine de înot — cu un incontestabil **spor calitativ în elementele de construcție și în valoare utilitară** — firește că se punea cu seriozitate problema creșterii concomitente a numărului practicanților sportului. **O realitate statistică ne arată că la spații de sport mai mari și mai multe nu răsar automat practicanți mai numeroși !**

Iată problema care s-a pus în fața activului C.J.E.F.S. Timiș și pe care acesta a avut-o și o are în continuare de rezolvat. Așa a apărut momentul important care cerea **un salt calitativ în muncă. Trebuiau găsite acele forme și mijloace noi care să asigure atragerea intensivă a tineretului spre activitatea sportivă**, netezindu-i calea spre multitudinea de baze de care dispune acum orașul.

MULTE „PORȚI DESCHISE" ȘI CURSURI DE INIȚIERE

Un sumar al inițiativelor luate ni-l poate oferi o vizită la sfîrșit de săptămînă prin cartierele Timișoarei. Se constată astfel că majoritatea terenurilor, sălilor și piscinelor sînt puse la dispoziția celor doritori să facă sport. E dealtfel cunoscută inițiativa timișorenilor, aceea a **„porților deschise" în fiecare zi de luni. O măsură complementară, cu bune roade, a fost aceea a cursurilor de inițiere în gimnastică și înot.** Sub supravegherea a 12 instructori, la bazinul complexului Circumvalațiunii (șef de bază : Adolf Hollschwandtner) au învățat să înoate, numai anul trecut, 654 de copii ! În splendida sală de gimnastică a aceluiași complex — îmbietoare prin curățenie, lumină și strălucire — urmează

Victor BĂNCIULESCU

(Continuare în pag. 2—3)

La Întreprinderea de aluminiu din Slatina...

...LOCUL SPORTIVILOR ESTE ACOLO UNDE E MAI GREU, UNDE MUNCA PRETINDE EFORT STĂRUITOR ȘI BRAȚE PUTERNICE !

— Ce meserie spuneți că are ?

— N-are încă o meserie. Dar e tînăr, n-a împlinit 20 de ani. Se va califica. Îl vom ajuta...

— Să fie bine înțeles : dacă vrea să se angajeze doar așa, fiindcă este sportiv, nu ne vom da acordul. Vă repet : răspundeți personal. **Nu avem nevoie de rebuturi sociale !**

Dialogul de mai sus l-am înregistrat recent în biroul tovarășului **Matei Fira**, secretarul comitetului de partid al Întreprinderii de aluminiu din Slatina. Om dintr-o bucată, comunistul Matei Fira nu acceptă ideea de a intra în colectivul marii întreprinderi slătinene oameni care n-au tragere de inimă pentru muncă.

— Îmi place foarte mult sportul, ne spune după ce zorul s-a mai risipit. **Am lucrat la „23 August" unde, știți și dumneavoastră, sute de tineri fac sport, mulți dintre ei sînt în secțiile de performanță, la Metalul sau în alte cluburi. Aș putea spune că am chiar prieteni printre sportivi. Nu sînt însă de acord cu chiulangiii, cu cei care aleargă după căpătuială, cu toți cei care sub masca unui talent în sport caută să profite de pe urma muncii unui colectiv !**

— Aveți asemenea cazuri aici la „Aluminiu" ?

— Am avut, mai de mult. Acum lucrurile s-au schimbat. Au intrat pe un făgaș nou, pe făgașul firesc. Problema se pune așa : termini o școală, apoi vii și te încadrezi în producție. În timpul liber faci sport, dacă vrei. Cît vrei ! Dacă ai talent și dorești să te afirmi și ca sportiv, foarte bine, calea îți este liberă. Niciodată n-am pus stavilă în drumul unui sportiv adevărat. Dimpotrivă, de la director și pînă la cel mai tînăr om al muncii, cu toții prețuim pe sportivii cu o conștiință socială, pe cei care înțeleg să aplice îndemnurile repetate ale secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu fermitate, cu responsabilitate muncitorească !

— Cîți dintre sportivii de la dumneavoastră lucrează efectiv în producție ?

— În producție lucrează toți. Probabil că ați vrut să întrebați : cîți dintre ei lucrează bine ! V-aș răspunde : aproape 90 la sută.

— Ce înseamnă la „Aluminiu" a lucra bine ?

— A lucra bine înseamnă a folosi minut cu minut timpul efectiv de lucru și a da produse de calitate. Altfel n-am fi ajuns o unitate fruntașă pe ramură. Anul acesta am dat 1 100 tone de aluminiu peste plan și peste 35 milioane lei-valută la export. Țineți seama totodată că, anul trecut, colectivul nostru a fost decorat cu Ordinul Muncii clasa I. Și tot atunci a primit steagul de fruntaș pe țară, precum și Diploma de onoare pentru realizarea celui mai mare indice de utilizare a metalelor. Astfel de realizări, asemenea dovezi de prețuire nu vin de la sine. Ele presupun muncă asiduă, ordonată, entuziastă, colectivă. Așa înțelegem noi democrația muncitorească, așa ne-a arătat că trebuie să acționăm și Conferința Națională a partidului. Bineînțeles, îi am în vedere și pe sportivi.

După cum vedeți, secretarul de partid ține să sublinieze faptul că sportivii se integrează trup și suflet acestui efort colectiv, destinat să facă din **„marea familie a aluminiștilor"**, cum o numește, o unitate prestigioasă și în viitor. Nu ne-a fost greu să mutăm aceste aprecieri pe concret, să cunoaștem cîțiva dintre sportivii care fac cinste, realmente, aluminiștilor de la Slatina.

Știți unde i-am găsit ? În secțiile și sectoarele cele mai grele ca proces de producție, la electroliză, la anozi, la turnătorie. Majoritatea, luptători în echipa de greco-romane a asociației sportive. Nu este o

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. 2—3)

Simbătă și duminică în sala poligonului Dinamo

CAMPIONATELE DE TIR VOR DEBUTA PRIN... ABSENȚA LUI L. GIUȘCĂ ȘI A ALTOR PERFORMERI !

Va însemna, oare, 1978 pentru Eva Olah *anul revenirii în elita europeană? După startul bun la „Cupa primăverii" (387 p, record național egalat), se pare că da...*

Pe marginea noului an competițional de tir, cu multe obiective importante pentru acest sport, prof. **Gavrilă Barani**, secretarul Federației române de tir, spunea : **„În contextul în care, în anul 1978, e de dorit un nou salt calitativ al sportului românesc, așteptăm ca și performanțele țintașilor să se situeze la un înalt nivel, începînd chiar cu campionatele naționale pentru arme cu aer comprimat, care vor avea loc, sîmbătă și duminică, în sala poligonului Dinamo. Sîntem hotărîți ca, începînd din acest an, pregătirile și concursurile să se desfășoare într-un climat de exigență sporită. Nu vom mai tolera nici un fel de abateri, nici de la disciplină, nici de la linia generală de pregătire, astfel ca, în cel mai scurt timp, să ajungem la o unificare a concepției și mijloacelor de pregătire la toate cluburile și secțiile de tir din țară. Numai astfel tirul va putea reveni în rîndul sporturilor cu mari succese internaționale".**

Practic, orientările de care amintea secretarul federației s-au făcut vizibile chiar... înaintea amintitelor „naționale" pentru arme cu aer comprimat. La „Cupa primăverii" au fost instituite baremuri a căror îndeplinire a condiționat dreptul de înscriere la campionatul național. Aceste norme au fost ridicate, solicitîndu-i din plin pe trăgători la cele mai diferite capitole ale pregătirii. A fost o invitație cît se poate de clară la evoluții de calitate, o invitație care n-a fost, însă, onorată pe măsură de cîțiva dintre cei mai buni țintași ai noștri. Astfel că cei care, din diferite motive, au făcut conce-

Radu TIMOFTE

(Continuare în pag. a 4-a)

România — Monaco, în C. E. „indoor"

SĂ ACORDĂM MAI DEPARTE ÎNCREDERE TINERILOR NOȘTRI TENISMANI !

La întoarcerea sa din Olanda, unde echipa de tenis a României a fost sever învinsă (0—3), căpitanul nejucător **Șt. Georgescu** ne declara : **„Am întîlnit adversari mai puternici, care ne-au dominat și din cauza terenului de joc, neobișnuit pentru noi. S-a jucat pe un covor de plastic, ce imprima mingii efecte laterale imprevizibile. E drept, Hărădău a pierdut la limită în fața lui Sanders, jucător bine cotat** (n.n. semifinalist cu Năstase într-un turneu FILT din toamnă), **cu 4—6, 4—6. În schimb, Florin Segărceanu n-a luat decît 3 ghemuri împotriva lui Wouter Fok. Tînărul nostru jucător poate mai mult, sînt convins. A fost doar victima tracului de debut. La dublu, s-a ajuns în set decisiv, unde Dîrzu și Segărceanu au pierdut de două ori de la avantaj, ratînd posibilitatea de a se distanța** (1—6, 7—6, 2—6). **Înfringerea ne afectează, dar nu modifică intențiile noastre de a roda o echipă nouă, dînd mai departe credit elementelor tinere. Vom menține formația și în meciul următor, cu Monaco".** Acest meci — după cum am anunțat — are loc duminică în Sala sporturilor din Brașov (de la ora 15). Este a doua apariție a echipei României în actuala ediție a campionatului european pe teren acoperit, la care ia pentru prima oară startul. Amintim că în celălalt joc din runda inaugurală a turneului de promoție (grupa B), actualii noștri adversari au întrecut, pe teren propriu, la Monte Carlo, formația Portugaliei cu 2—1.

Reprezentativa monegască este așteptată să sosească azi, la locul viitoarei întreceri. Fac deplasarea **B. Balleret, L. și A. Borfiga**, cei mai buni jucători din Monaco, centru important și de tradiție în tenisul continental. Meciul se anunță interesant și probabil — judecînd după ultimele rezultate — echilibrat. În orice caz, tenismanii noștri vor căuta să se impună, pe propriul lor teren, ca să poată rămîne în cursa pentru primul loc al grupei.

Radu VOIA

FAPTE MARI ÎNTR-O ȘCOALĂ MICĂ

Și sub anonimat poate clocoti pasiunea

Undeva, în coasta Cimpulungului Moldovenesc, între Obcinele Mestecănișului, se află comuna Pojorîta. Peste imaginea pastorală a satului tradițional, cu fînețuri, pășuni și case cu cerdac, o fabrică de cherestea semeață aruncă o punte spre profilul de mîine al satului românesc, la distanță tot mai redusă de oraș.

Bineînțeles că Pojorîta are și o școală generală. Bineînțeles că școala generală are și un director și un profesor de educație fizică printre cadrele didactice și cîteva sute de copii cu tot soarele adunat în priviri și cu toți bujorii înfloriți în obraji. Dar peste „bineînțeles" și peste inerție (pe care, din păcate, le mai întîlnim, ici și colo, în perimetrul sportului școlar), **Școala generală din Pojorîta** are o atitudine aparte față de educația fizică a elevilor săi. Am descoperit-o într-o vizită absolut inopinată, surprinzînd trei instantanee robuste, convingătoare, ca orice lucru necontrafăcut.

Primul : oră de educație fizică cu clasa a VIII-a A. Am crezut cumva în poza clasică a gimnasticii pe culoar sau într-o clasă pitică amenajată ad-hoc? Ne-am înșelat, 35 de copilandri cu sănii, înfruntînd gerul tăios, brăzdează dealul Rala, de peste drum de școală. Dar nu este vorba de un derdeluș banal, acoperit de larmă. Tema lecției e clară. Contează și viteza, dar și îndemînarea. Din fuga de nălucă a săniei, copiii trebuie să nimerească cu un bulgăr de zăpadă o siluetă mărginașă, mai trebuie să smulgă

În timpul liber, se pune virtos umărul pentru amenajarea terenurilor de sport ale școlii Foto : D. NEAGU

și niște farfoane care jalonează traseul. Lîngă profesorul **Constantin Timiș**, avînd o „fereastră", directorul **Dumitru Pughiuc** supraveghează ora.

Al doilea : recreația mare. În laboratorul școlii, pe ecranul suspendat deasupra eprubetelor în care micuții descoperă miracolul combinațiilor chimice, **Ferdinand Michitovici**, instructorul cineclubului local „Arca-

Ion CUPEN

(Continuare în pag. 2—3)